

Will a would v podmieňovacej vete

Will sa bežne nepoužíva v samotnej **podmieňovacej vete** ale v príslušnej hlavnej vete.

Je však možné vyjadriť takúto zdvorilostnú prosbu:

If you will just get in, madam, you'll see why this is the right car for you."

Ak nastúpíte, madam, uvidíte, prečo je toto auto pre vás tým správnym autom.

To isté platí pre **would**, ktoré tiež nasleduje za vedľajšou vetou s **If**:

ak nejde o výslovne zdvorilú prosbu alebo zbožné prania:

If you would just let me finish, madam, I'll explain my... Wait, stop!"

Keby ste ma len nechali dohovoriť, madam, vysvetlím vám prečo....stojte, počkajte!

Nereálne podmienky

Podmieňovacie vety sa používajú aj na vyjadrenie podmienok a možnosti, ktoré sa ešte neuskutočnili – alebo sa nemôžu uskutočniť.

V tomto prípade stojí sloveso vo vedľajšej vete s **if** v **Past Simple** a sloveso v hlavnej vete vo **would-Conditional** (poznáte z kapitoly 13).

**If I were you, I would definitely buy this car. No doubt about it.
Even if you offered twice as much, it still wouldn't be enough.
What if I gave you another day to decide? Would that be alright?"**

V prvej vzorovej vete ste si možno všimli výraz **If I were**. V **Past Simple** je to samozrejme za bežných okolností **I was**. V **podmieňovacích vetách** sa používa stará forma konjunktívu – v hovorovom jazyku budete často počuť **If I was**, ale to nie je správne.

Vo vznešenom jazyku sa môže v nereálnych podmienkach spojka **if** vynechať a sloveso posunúť pred podmet.
To funguje ale len pri slovesách **were** alebo **had**.

Were I a millionaire, I would buy a Rolls Royce.

Keby som bol miliónárom, kúpil by som si Rolls Royce.

Will a would v podmieňovacej vete

Will sa bežne nepoužíva v samotnej **podmieňovacej vete** ale v príslušnej hlavnej vete.

Je však možné vyjadriť takúto zdvorilostnú prosbu:

If you will just get in, madam, you'll see why this is the right car for you."

Ak nastúpíte, madam, uvidíte, prečo je toto auto pre vás tým správnym autom.

To isté platí pre **would**, ktoré tiež nasleduje za vedľajšou vetou s **If**:

ak nejde o výslovne zdvorilú prosbu alebo zbožné prania:

If you would just let me finish, madam, I'll explain my... Wait, stop!"

Keby ste ma len nechali dohovoriť, madam, vysvetlím vám prečo....stojte, počkajte!

Nereálne podmienky

Podmieňovacie vety sa používajú aj na vyjadrenie podmienok a možnosti, ktoré sa ešte neuskutočnili - alebo sa nemôžu uskutočniť.

V tomto prípade stojí sloveso vo vedľajšej vete s **if** v **Past Simple** a sloveso v hlavnej vete vo **would-Conditional** (poznáte z kapitoly 13).

**If I were you, I would definitely buy this car. No doubt about it.
Even if you offered twice as much, it still wouldn't be enough.
What if I gave you another day to decide? Would that be alright?"**

V prvej vzorovej vete ste si možno všimli výraz **If I were**. V **Past Simple** je to samozrejme za bežných okolností **I was**. V **podmieňovacích vetách** sa používa stará forma konjunktívu - v hovorovom jazyku budete často počuť **If I was**, ale to nie je správne.

Vo vznešenom jazyku sa môže v nereálnych podmienkach spojka **if** vynechať a sloveso posunúť pred podmet. To funguje ale len pri slovesách **were** alebo **had**.

Were I a millionaire, I would buy a Rolls Royce.

Keby som bol miliónárom, kúpil by som si Rolls Royce.

Vzťažná veta

Čo je vzťažná veta?

Vzťažné vety sú vedľajšie vety, ktoré bližšie popisujú určitý vetný člen – spravidla podstatné meno. Podávajú detail alebo dodatočnú informáciu o tomto člene.

A takto sa tvoria vzťažné vety:

Hoci vedľajšie vety sa v angličtine tvoria spravidla z oznamovacích viet, pri vzťažných vetách to môže byť inak. Ak sa vzťažná veta vzťahuje na podmet hlavnej vety, ostáva bežný slovosled podmet – prísudok – predmet.

Ak sa vzťažná veta vzťahuje na predmet, slovosled sa mení na predmet – podmet – prísudok.

Vzťažné zámená **who**, **which**, alebo **where** preberajú prvé miesto vo vedľajšej vete.

He who finds the place where the stars shine, shall find me.
Go to the hill from which you can see the eternal city, and pray.
She who holds the key to your heart is the one you least expect.

V angličtine existujú dva druhy vzťažných viet: tie, ktoré sú potrebné na bližší opis podmetu alebo predmetu.

non-defining relative clauses
= vzťažné vety, ktoré slúžia na uvedenie dodatočných informácií týkajúcich sa podmetu alebo predmetu.

defining relativ clauses
= vzťažné vety, ktoré sú potrebné na bližší popis podmetu alebo predmetu.

Non-defining relative clauses sa od hlavnej vety oddeľujú čiarkami:

The fortune teller's cat, **who was a tabby**, purred away contentedly.
Mačka veštkyne, ktorá mala tigrovanú sršť, si spokojne priadla.

Ako integrálne súčasti viet sa **defining relative clauses** neoddeľujú.

The cat **who was a tabby** purred while the black cat hissed.
Mačka, ktorá mala tigrovanú sršť, priadla, kým čierna mačka prskala.

Rozlíšenie medzi oboma druhmi vzťažných viet je veľmi dôležité, nakoľko môžu napriek rovnakému zneniu slov, zmeniť význam oboch viet.

There are few people who believe my prophesies in this room today.

V tejto miestnosti je dnes málo ľudí, ktorí veria v moje proroctvá.

There are few people, who believe my prophesies, in this room today

V tejto miestnosti je dnes málo ľudí, ktorí (všetci) veria v moje proroctvá.